



ÜZENET



AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 23. szám. 2016. december 1.

Ára 0,80 lej

Adventi képek – angyal, börtön, katonaság

*Bizony, hamar eljövök –
Jövel, Uram, Jézus!*
(Jel 22,20)

A nép nehéz helyzetben van Jézus fenti ígérete elhangzása idején. Segítségre szorultan, sok veszély, üldözés szorításában kénytelen élni. Ilyen helyzetben kell számára a biztatás: talán soha nem jött jobbkor Jézus közeli visszajövetelének ígérete. Isten népe, az elhívott sereg azóta vár: adventben él. Három kép villan elő bennem: a várakozás sokarcúságának megörökítői.

Az első egy csillogó szemű gyermekarc: a kishúgomé az angyalvárás lázában. Ragyogva mondja tiszta, gyermeki örömmel: már csak kettőt kell aludni, és jön az angyal!

Sötétebb tónusú kép a következő: két tömör vasajtó nyitása-zárása közti időben – ajtó a börtönben nem marad záratlan, még a református istentisztelet felé haladva sem – kérdi

az egyik rab: kreditpontos-e az istentisztelet? Amennyiben igen, úgy ő is velünk tart, hisz a részvétel a letöltendő idő csökkenésével jár. Sok társával együtt az ajtók-falak közt rekedt emberünk valószínűleg napra pontosan tudja, mennyi a letöltendő ideje. Volt alkalma kiszámolni. És mivel kreditben kifejezhető nyereség



ezúttal nincs, ő kint, a folyosón várja tovább a szabadulást úgy, amint azt hónapok vagy talán évek óta teszi: kifejezéstelen fakó arccal, szürkén, mint a folyosó betonpadlója, amelyen áll.

Lassan telik az idő a börtönben is, ha a letöltendő számolálja unalmában az ember.

A harmadik kép az egykori kötelező katonai szolgálat idejéből származik: az unalmas, inger-szegény környezetben, aki tehetett, öntudatlanságba merülten aludta végig az időt, amelyet nem őrségben vagy egyéb tennivalóval volt kötelelt elöltetni. Túlélni, megúszni minimális erőfeszítéssel, lehetőleg nullához közeli érzelmi-értelmi és erőbefektetéssel.

Csak földi szabadulásra kiéhezett rabok várakozása vagy végletekig letompított katonalét – sokkal rosszabb ez, mint a Jelenések könyvbéli üldözött helyzet. Mert ez a gyülekezet, úgy érzem, a nehézségek ellenére a karácsonyra váró gyerekekhez hasonlóan örömben és reménységben él.

Fásult megszokás, szürke rutin, sokféle sorscsapás között ezért kiált bele életünkbe a Jézus szavait tartalmazó utolsó bibliai idézet: bizony, hamar eljövök! Jön, hogy felébresszen és ébren tartson. Hogy lelket és reményt élesszen, cselekvő szeretetet és tenni akarást. Ha nem is jár érte azonnal beváltható kreditpont.

Jöjj, Uram, Jézus!

Gáll József

Bűnbánati istentiszteletek: áldott alkalmak a megtisztulásra

Egyházi hagyományaink szerint advent első vasárnapjával belépünk az *ünnepes félévbe*, amely szentháromság vasárnapjáig tart. Ez az idő kiváltképpen való alkalom arra, hogy Krisztusnak értünk vállalt áldozatáért hálát adjunk.

Az ünnepeket megelőző bűnbánati istentiszteletek áldott órák önmagunk megvizsgálására. Sajnos a statisztika azt mutatja, hogy egyre jobban elmarad életünkben az úrvacsorázást megelőző bűnbánatra rendelt alkalmakon való részvétel. S talán ezzel együtt a bűnbánat is. Egyre jobban gyengül a vágy, hogy a bennünk levő bűnök miatt bűnbánattal Isten elé álljunk. A bűnbánat elmaradása, a bűnbánati istentiszteletek megszűnése komoly jele annak, hogy az ember Isten nélkül akarja a maga útját járni. A gyarlóságokkal megakadott ember olyan, mint a bábszínész kezében a báb. A bűn úgy mozgatja, azt tesz vele, amit akar: a szálakat, a gon-

dolatokat és cselekedeteket a színpad mögötti bűn tartja a kezében. A bűnbánatunk, a bűnbocsátó és irgalmas Isten elé helyezett kegyelmi kérvényünk. Isten kegyelmében, jóságában, hosszútűrésében való hitünk és reménységünk szüli meg bennünk, a bűneinkben való nyughatatlanságot, és eljuttat a bűnbánatra és a megtérésre (Róm 2,4).

Kimozdulni a holtpontról

A Krisztusban hívő bűnös számára a megbocsátás bizonyossága minden kristálynál tisztábban ragyog. De a bűnbocsánatért esedezni képtelen személy tovább halad a kárhozatra vezető úton. A bűnbánat annak a pontnak a keresése, ahonnan bűnös életünket a holtpontról kimozdíthatjuk az „Uram, irgalmazz!” kiáltással.

Székely József

(Folytatása az 5. oldalon)

Toronycsúcsig megújult a 120 éves erzsébetvárosi református templom



Óriási összefogás, a megmaradásba vetett hit, lelkipásztor és gyülekezet kitartó munkája eredményeként megújult a 120 éves erzsébetvárosi templom. A felújított templom jelzi, hogy ez a nép, amely évszázadok óta reménységgel él itt, a jövőben is szeretne megmaradni. A 120 éves templomot hálaadó is-

tentisztelet keretében áldotta meg Szegedi László brassói esperes. Az ünnepségen jelen voltak a környező falvak lelkészei, Barabás János, Magyarország kolozsvári főkonzulátusának vezető konzulja, illetve

(Folytatása a 4. oldalon)



Tanulságos igék

Noéről (IV.)

„Este megjött hozzá a galamb, és íme leszakított olajfalevél volt a csőrében.”

(1Móz 8,11)

Sokszor kicsi dolgok nagy jelentőségűnek bizonyulnak. Egy jelentéktelennek tűnő esemény meghatározhatja egész életünket. Ilyen kicsi dolog a történetben a galamb, aminek csőrében egy olajfa levele van. Mert mi is egy ilyen falevél? Összel millió falevél van a földön. A lehullt faleveleket egyszerűen összeseperjük, s vagy elégetjük, vagy pedig a szemébe dobjuk. De ebben a történetben más a helyzet. Aligha üdvözölt ember a földön ekkora örömmel falevelet, mint épp Noé, amikor azt meglátta a galamb csőrében.

A nyolcadik fejezet elején azt olvassuk: Isten megemlékezett Noéről. Mit jelentett ez? Azt, hogy elállt az eső. Amikor Isten megemlékezik, akkor mindig cselekszik is. Jusson ez mindig eszünkbe, amikor nehéz helyzetben vagyunk. Krisztusért megemlékezik az egész világról is. Csak mi is emlékezzünk meg róla. Arról, hogy minden vasárnap a templomajtó tárva-nyitva áll előttünk, hogy asztalához járulhatunk, hogy hallgathatjuk és meg is cselekedhetjük az ígét.

A megemlékezés még nem jelenti azt, hogy a dolgok azonnal megoldódnak. Látjuk ezt Noé történetéből is. A víz kezdett apadni, de még nem mehettek ki a bárkából. Hosszú idő telt el, míg a bárka megfeneklett egy hegy tetején. Ekkor Noé kiengedett egy hollót a bárkából. A holló ragadozó madár, amelyik döglött tetemekből él. Amit ő talál, az nem az élet jele. De a galamb nem ragadozó. Az növényekkel táplálkozik. Ha a galamb talál valamit, az sokkal jobb jel. És Noé tudhatja: már van új élet, van új föld, vannak növények. Amikor először engedte ki a galambot, az nemsokára visszatért. Semmit sem talált, várni kellett.

Ezt is meg kell tanulni Isten iskolájában. De azt is, hogy egyszer eljön az ő ideje. Másodszor a galamb a csőrében egy olajággal tért vissza. Ez annak volt a jele, hogy a bárkából nemsokára ki lehet jönni. A galamb este tért vissza. Ha délben jött volna, nem kellett volna annyit várakozni. Noét így neveli Isten türelemre, hosszútűrésre, mert ezekre még ezután is sok szüksége lesz. Amikor várunk valamire, akkor érezzük, hogy teljesen rá vagyunk utalva az ő kegyelmére, s ez egy áldott megtapasztalás. Meg kell tanulni, hogy Isten nem siet, de soha el nem késik.

Mivel tér vissza a galamb? Olajággal egy semmiséggel – mondanánk mi. Persze Isten

szólhatott volna mennydörgésben, hatalmas szélben. De küldhetett volna angyalt is a bárkába, hogy általa közölje az örömhírt. Sok ember azt mondja: ő hinne Istenben, járna templomba, ha Isten valami nagyot cselekedne az életében. De a prédikáció, a Szentírás számára már nem annyira fontos.

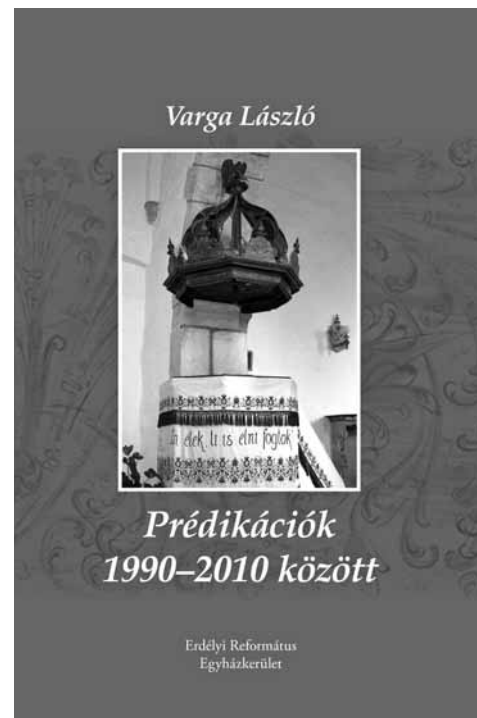
Isten általában kicsiny, megszokott dolgokon keresztül szól hozzánk. Amelyekre az emberek nem sokat adnak. Pedig a galamb olajfalevéllel a csőrében Isten hűségének a jele. És Noénak ezzel kellett beérnie. Boldog volt, s mi is boldogok vagyunk, ha kicsiny dolgokban is meg tudjuk látni Isten munkáit. Milyen boldogok lehetünk, ha azt halljuk, hogy Isten a hajunk szálait is számon tartja, és akarata nélkül még az sem eshet le a fejünkről. Noé hitének e kicsiny jelből kellett táplálkoznia. Ebből kellett megértenie, hogy elközelgett a szabadulás órája.

Ezek után azt kérdezheti valaki: Noéval valóban csodálatos dolgok történtek, Isten neki tényleg kegyelmet adott. De nekem? Velem mi lesz? Én nem vagyok Noé, én nem vagyok ismert ember. Számomra is létezik megtartás? Miből tudhatom, hogy Isten gyermeke lettem? Valami különös jelre, valami különös csodára kell várnom? Nem! Higgy abban, amit Isten feletted is ígért a keresztelésed alkalmával. Hivatkozz erre: Uram, emlékezz arra, hogy engem szövetségedbe fogadtál, bontakoztasd ki ennek minden ajándékát és áldását az életemben.

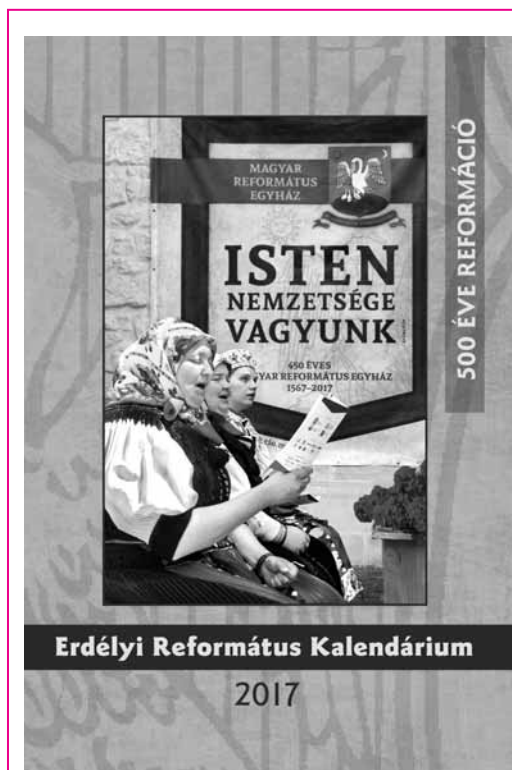
Noénak megadott, hogy meglássa az új földet. Isten Igéje nekünk is arról tesz bizonyosságot, hogy mi is új eget és új földet várunk. A Szentírás utolsó könyve azzal fejeződik be, hogy a régi föld elmúlik, és minden újjá lesz. Akkor már nem lesz szükség a galamb csőrében levő olajfalevélre, nem lesz szükség a sákramentumokra, sőt nem lesz szükség az egyházra, a templomra sem. Akkor ott leszünk az új teremtés boldog valóságában, ahol már bűn nem lesz, hanem Isten lesz minden mindenkben.

Lőrincz István

Varga László: Prédikációk 1990–2010 között



A Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpont gondozásában jelent meg Varga László újabb kötete. Az egykor Marosvásárhelyen szolgáló teológus-lelképásztor ezúttal az 1990–2010 között elhangzott prédikációiból nyújt egy csokrot az olvasóknak. Az összegyűjtött és nemrég napvilágot látott igehirdetések úgy kerülnek a lapok hasábjain a kíváncsi szemek elé, ahogyan azok a felkészülés után a szószéken elhangzottak, s talán ezért még érdekesebbek. Akik ismerik a szerzőt, tudják, hogy Varga László igehirdetései – legyenek azok vasárnapi vagy ünneppnapra szóló prédikációk, esetleg alkalmi beszédek – mindig hitelesek és olvasmányosak, ugyanakkor hitünk és nemzetünk épülésére szolgálnak.



A reformáció ötszáz éves évfordulója jegyében jelent meg a 2017-es esztendőre egyházkerületünk református kalendárium, amely nem csak reformátusoknak szól. Hiszen egyházi és történelmi nagyjaink – valamint költők, írók, zeneszerzők, szobrászok – életútja és munkái köszönnék ránk a lapokról, de olvashatunk világhírű magyar feltalálókról, tudósokról is. Kiadványunkban a *Szabadidő* részben a sport mellett viccek, rejtvények, sakkfeladványok találhatóak, amelyek próbálják megnevetetni és kikapcsolódásra ösztönözni az olvasót.

A *Reformáció 500* című fejezet a fél évezreddel ezelőtti eseményeket és azoknak máig történő hatását igyekszik bemutatni, ugyanakkor olvashatunk a kanadai, franciaországi és ausztráliai reformátusokról is a *Magyarok a nagyvilágban* című részben.

A kalendáriumban találhatunk imádságokat és áhítatokat – a léleknek, egészségügyi tanácsokat – a testnek. Ezek mellett érdekes interjúk, szabadidős anyagok, nyelvtörő játékok szórakoztatják az olvasókat.

Fölötted ragyog az Úr

„Bár még sötétség borítja a földet,
és sűrű homály a nemzeteket, de föl-
lötted ott ragyog az Úr.”

(Ézs 60,2)

Az ige arról szól, hogy sötétség borítja a földet. Választások és rendszerváltozások okozta káosz, majd a mind erősebben fellépő szekták által terjesztett tévhitek, a törvénybe is befurakodó rendetlenség, az erőszak megtapasztalása s az azzal szembeni tehetetlenség hozzájárult ahhoz, hogy néha sötétnek mondjuk mai világunkat. Az iszákosság, szegénység, kilátástalanság miatt öngyilkosságok, a forradalmak és értelmetlen háborúk hírei egyaránt arról beszélnek, hogy sok nemzet életét sűrű homály borítja.

De hogy mégsem egészen reménytelen a kép, annak csak egy oka van: Isten nem hagyta magára a világot, hozni kívánja a sötétségbe is az ő fényességét. Amikor nemrég kimentem az utcára, már messziről világítottak a karácsonyi fények. Az emberek kétezer év után ma is lelkesednek azért, hogy Jézus nevében adhassunk valakinek valamit, s megértsük, hogy ő a legdrágább ajándékát küldi el hozzánk karácsonykor.

Azt a nagyszerű üzenetet hordozza ez az ige, hogy mi is benne vagyunk, benne lehetünk ebben a nagy előkészületben, amit Isten tett: már ott ragyog fölötted az Úr! Az ő fényessége,

amely nem hasonlítható semmi máshoz. Bizonyára te is láttál, kedves olvasó, képeket, ahol Jézus feje fölött aranykarika fénylett. Minden jötted, örömszerző cselekedeted, istenfélő tevékenységed alkalmával ilyen aranykör ragyog fejed felett, ha te azt nem is látod.

Nagy szomorúsága azonban az Úrnak az, hogy a világ nem fogadja be Isten világosságát.

Adventben vagyunk, ez a csendes várakozás ideje, amikor minden ember megkérdezheti magától: mit akarsz, istenem, hogy cselekedjek? Kinek tehetek valami jót? Kinek van szüksége rám? Kiről feledkeztem meg az elmúlt időszakban? S ha úgy érzed, hogy van rendeznivalód, akkor éppen ez az idő alkalmas arra. Indulj a fény felé. Isten mindig azon az úton közeledik feléd, amerre indultál. Nemcsak téged értek sérelmek, hiszen Isten fiának is csak egy istálló jutott szálláshelyül.

De voltak pásztorok és bölcsek, akik elindultak Jézus felé, hogy tiszteletüket tegyék és imádják. Lehetsz te is jó pásztor, gondviselője



családodnak, embertársaidnak, magyar testvéreidnek. Lehetsz bölcs, aki megérted az égi szót, s befogadod szívedbe Jézust. S akkor lehet, azt a kiváltságot kapod, hogy Isten boldog gyermek lehetsz.

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be... akik befogadták, azokat felhatalmazta, hogy Isten gyermekeivé legyenek.” (Jn 1,5;12)

Horváth Loránd

Jó dolga van a lelkednek?

(3Jn)

Egy Kenyában szolgáló misszionáriusnővel beszélgettem nemrég, aki többek között elmondta, hogy egy alkalommal meglátogattak egy családot. Az országban a családok nagy része szegénységben él, de minden tőlük telhetőt megtettek azért, hogy a vendégeknek a lehető legjobbat adják. A misszionárius pedig közölte velük, hogy nekik adják az ételmezt, mert a család több tagjának szüksége lesz arra másnap. A válasz a bennszülötték részéről a következő volt: a holnap még nem jött el. Isten majd gondoskodik másnap is róluk, és ők, amit ma adni tudnak, szívesen és szeretettel adják.

Honnan volt ezeknek az embereknek erejük adakozni? A nyugati társadalomban sokféle számítás és jól átgondolt terv után jut el – a viszonylag nem egyik napról a másikra élő – ember is oda, hogy adni tudjon. Akár nemes célokra is.

Az egyik bibliai válasz a János 3. levelében található: „jó dolga van a lelkednek”.

Gájusz lelkének jó dolga volt – mondja János apostol –, s azt kívánja neki, hogy mindenben olyan jó dolga legyen.

Jólétre törekedni – ez a mai emberek többségének a vágya. Az anyagi és testi jólét nagyon fontos szerepet tölt be mindenkinek az életében. Csak a testi és anyagi jólét sajnos felülírja a lelki javakat. Az anyagi jólétre való törekvés oly nagy, hogy az ember képes ezért országhatárokon túl is munkát vállalni. Vajon mire képes a lelki javakért? Az egyik vallásórás gyermek nemrég a következőket mondta: neki azért kel-

lett hiányozni a vallásóráról és templomból, mert hazaérkezett apuka, aki rég volt itthon, és kirándulni, azután pedig hétvégén állatkertbe vitte a családot. Nem a templomba jött hálát adni, hogy Isten megtartotta az apukát a távolban és a családot itthon. A lelki javakért nem kell áldozatot hozni, a lelki jó eltörpült, nem érték.



Sokan vágyódnak az anyagi jólét után, de a lelki jóra kevesen gondolnak

Van, akinek szép háza, pénze van, de hargszik felebarátjára, nincs jó viszonyban a szomszédjával, gyűlöli embertársát. Vajon jó dolga van a lelkének? Sok ember él anyagi jólétben, hiszen ételmezt és ruhát is, ami szerete a nagyvilágban sokaknak hiányzik, mégis panaszkodik, zúgolódik. Vajon jó dolga van a lelkének?

Rég meg kellett volna bocsátani valaki(k)-nek a vétet, a bűnt, de nem ez történt, hanem inkább a rágalom, a pletyka, a bosszúvágy él valakinek a szívében. Jó dolga van a lelkének?

Mindezeket tudva és látva, kedves olvasó, jó dolga van a lelkednek?

A lelki jót semmi nem múlja felül, semmi nem pótolhatja. Viszont meghatározza az igazi megelégedést, a reménységet, a földi élet értékeit és az örök életre való felkészülést. Békeséget ad még akkor is, amikor kevesebb van a testiből és az anyagiból. Képesse tesz az áldozatra, ahogy azt az özvegyasszonyt, aki az utolsó fillért a perselybe tudta tenni (Lk 21,1–4), s ahogy a másik asszonyt is, aki a maréknyi lisztből és a kevés olajból először a prófétának adott (1Kir 17,8–16). Képesse tesz arra, hogy lemondj valamiről (ha kell mindenről) Istenért vagy az embertársadért.

Gájusz lelkének igazán jó dolga volt, s ennek egyenes következménye, hogy igazságban járt és hűséges volt. Aki lelki javakra törekszik, az igazságban jár, szereti felebarátját, megbocsát az ellene vétkezőknek. Krisztusi lelkülettel keresi és cselekszi a jót.

Aki nem a lelki javakat tartja szem előtt, az önző módon elsőszere vágyik a maga dicsőségére, nem fogadja be embertársát, gonosz szavakkal rágalmaz, és másokat is megakadályoz abban, hogy jót tegyen.

Törekedjünk arra, hogy jó dolga legyen a lelkünknek. Krisztus Urunk a példaképünk, aki tökéletes lelki jóval rendelkezett, a teljes lelki jónak a birtokában volt, ezért minden jóval tudta áldani, körül tudta venni az embereket. S mindeddig ebből a lelki jóból élünk. Mi nem vagyunk birtokában a lelki jónak, de naponta elkerhetjük attól, aki önmagát áldozta fel azért, hogy a miénk is lehessen.

Szép Eduárd

Toronycsúcsig megújult a 120 éves erzsébetvárosi református templom

(Folytatás az 1. oldalról)

Markó Gábor egyházkerületi főgondnok, Ambrus Attila egyházmegyei főgondnok és Emil Dârloşan, a város polgármestere.

Szegedi László esperes virágvasárnapi igét választott az ünnepi alkalomra, Jézus bevonulását Jeruzsálembe. „Ha tükröt állítunk magunk elé, az erzsébetvárosi gyülekezet miként fogadja a legillusztrisabb vendéget? Milyen Krisztus csapata? Mi az értelme annak, hogy Isten házába, az imádság házába járunk? Zarándokok mentek Jézus elébe ünnepelni a Messiást, akit megígért az Írás. Lehet, ma sincsenek sokan, 389 tagja van az erzsébetvárosi gyülekezetnek, de hányan vannak teljes meggyőződéssel Jézus Krisztus ünnepi menetében? Üzenjétek meg a megújult templomból, hogy sokakat várunk még magunk közé!” – fogalmazott az igehirdető. A bibliai történetben az ünneplő sokaság tagjai nem szóval, hanem tetteikkel, cselekedeteikkel bizonyították, hogy odatartoznak. A bevonulásnak kellékára is volt: számár, az emberek, akik lemondva ruhadarabjaikról, köpenyegeiket az út porába terítették. „Mennyire vagyunk odaadók, miről tudunk lemondani? A gazda lemondott a szállítóeszközéről, pedig csak annyit mondtak neki, hogy az Úrnak szüksége van rá. Hányszor kérte az Úr 120 év alatt, hogy szüksége van az adományaitokra, a ruháitokra, az imádságotokra?” – tette fel a kérdést az esperes. A templom felújítása bizonyítéka annak, hogy képesek voltatok lemondani a szabadidőtökről, felaján-

lottátok a munkátokat, a pénzetekeket. Örömjongásban él Erzsébetváros, mert ismét ünnepi ruhában várhatja az Urat. Megtiszteltetés és kitüntetés részt venni a 2000 éves diadalmenetben, tudván, hogy közben sok intézmény és hatalom megbukott, de Jézus halad tovább. 2000 éve a tömegben voltak zúgolódók is, akik nem értették ezt a bevonulást. Mintha ma azt mondanák egyesek, hogy jó volt nekünk a falu végén, vagy minek egy templomot megjavítani? Miért van szükség annyi templomra, lelkipásztorra? Mi szükség van hitre, vallásórára? Imádkozunk értük, hogy ők is meghallják a választ, mert csak ott van magyar jelen és jövő, társadalom és iskola, ahova Jézus ilyen diadalmenettel bevonul – hangzott a szószékről az esperes válasza a kérdésekre.

Miklósi Mátyás Csaba, a gyülekezet lelkipásztora röviden visszapillantott a 120 éves múltra, a közösségépítésre, ismertette a templom felépítésének, az építőanyag és a munkadíj

költségei összegyűjtésének történetét. Téglajegyek, adományok és egy 41 évre szóló pénzkölcsön is szükséges volt ahhoz, hogy felépüljön a templom, amelynek építési költsége akkori pénzben számolva hétezer forint volt, ami ma hozzávetőlegesen 170 ezer eurónak felelne meg. Az építkezéssel egy év alatt végeztek a mesterek, 1896. június 21-én ünnepélyesen felszentelték az új templomot. A 120 évvel ezelőtti ünnepi istentiszteleten a Székelyudvarhelyi Református Kollégium kórusa szolgált, a mostani ünnepségen pedig a gyülekezet nagy örömeire – a Kolozsvári Református Kollégium kórusa énekelt Székely Árpád karvezető vezényletével. Az ünnepi istentisztelet után Barabás János konzul köszöntötte az egybegyűlteket, arra kérve a jelenlévőket, hogy éljünk és érezzünk magyarul, így köszönve meg az elmúlt 120 évet.

Ambrus Attila egyházmegyei főgondnok beszédében kiemelte: őseink a legmostohább időben is alkalmat találtak az építkezésre. A rendezvény végén a vendégeket és a gyülekezet tagjait szeretetvendégségre várták.

Papp Gyula Attila,
a Petőfi-program medgyesi ösztöndíjasa



Közösségeink léte hitünk nagyságától függ

Magyarberétei falualálkozó

A Beszterce környéki kisebb településeken – ahogyan más nagyvárosoktól távolabb eső falvakon is – egyre csökken a népesség. A város vonzásának egy kis falusi település már nehezen tud ellenállni. Vannak azonban olyan alkalmak, amikor az emberek a szülőfalujukra szeretnek emlékezni, az otthon hagyott szülőikkel, nagyszülőikkel együtt ünnepelni. Ilyen alkalom volt a Magyarberéteiben szervezett falualálkozó is.

Hogy egy falu életében milyen jelentős alkalom az, amikor a püspök is odalátogat, jelzi, hogy a település bejáratánál lovas kocsi fogadták Kató Béla püspököt. Sajóudvarhely polgármestere, Ioan Sfintean innen kísérte be a püspököt a református parókiáig, ahol népviseletbe öltözött fiatalok mellett Vajda Dániel, az egyházmegye képviselője és Molnár Helén lelkipásztor palástban köszöntötték.

A hálaadó istentiszteleten Kató Béla püspök hirdette az igét a Lk 17,4–5 alapján.

Prédikációjában arról beszélt, hogy sokszor akarunk azzal kedveskedni egymásnak, a rég nem látott ismerősöknek, hogy semmit sem változtak, és bár ezt a külsőre értjük, baj, ha ez a lelkünkre is igaz. Jézus tanítványai azt kérték Mesterüktől, hogy növelje a hitüket, mi azonban szégyenkezve vallhatjuk be, hogy ritkán kérünk ilyet imádságainkban. Nem va-



gyunk képesek úgy hinni, hogy kétszer vagy akár többször megbocsássunk, vagy ne aggodalmaskodjunk, megtisztítsuk magunkat minden bűnös vágytól, szeressük ellenségeinket. Jézus olyat kér tőlünk, amit mi lehetetlennek

tartunk, mert nem tudjuk a hitünket helyesen megélni. Élő hite csak annak van, akinek élő kapcsolata van Istennel. Ez az alkalom azért fontos, mert együtt kérhetjük Istent, hogy növelje hitünket. A növekedés feltételei bennünk vannak, hitünket pedig meg kell élni, hiszen az kézzelfogható, valós cselekedetekben mutatkozik meg. Az emberek gyakran a földi élet mindennapjaihoz kötik a hitüket, azt azonban tudatosítanunk kell magunkban, hogy minden, ami körülöttünk történik, a hitünktől függ. Óriási lemaradásunk van a hitben, pedig családunk, közösségeink jövője függ hitünk nagyságától.

Igehirdetés után Vajda Dániel köszöntötte az egyházmegye nevében az ünneplőket, majd Alexandru Pugna, a Beszterce-Naszód Megyei Tanács alelnöke, Ioan Sfintean polgármester, Décei Attila Lehel, a megyei RMDSZ elnöke mondott köszöntőbeszédet. Az ünnepségen szolgált a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Karának kamarakórusa, valamint a gyülekezet ifjai zenés-verses összeállítással örvendeztették meg a gyülekezetet.

K. G.

Bűnbánati istentiszteletek: áldott alkalmak a megtisztulásra

(Folytatás az 1. oldalról)

A nagyhetek megtartásával, a bűnbánati istentiszteleteken való bűnbánatunkkal is bizonyítjuk: nem akarunk együtt élni a bűnnel, meg akarunk tőle szabadulni. A bűnbánati alkalmak olyanok számunkra, mint Jézus számára a negyven nap a pusztában. Áldott hely és idő a sokféle kísértéssel szembeni küzdelemre és a felette való diadalra.

A bűnbocsánat kegyelmének, a Jézus áldozata általi kiengesztelésnek hirdetése a templomban történik. Ez az a csodálatos hely, ahol ő velünk tud lenni, mert neki hatalma van arra, hogy a bennünk élő bálványokat ledöntse, és minket az élő Isten templomává tegyen (2Kor 6,16).

Az igében halljuk: Isten irgalmas, kegyelmes és könyörületes. Itt bizonyosodhatunk meg, hogy a küzdelemben nem elesők, hanem diadalmaskodók vagyunk. Jézustól megtanulhatjuk, hogyan kell reagálnunk a kísértő támadásaira. Nem a kísértő, a Sátán hatalma nagyobb, hanem Jézusé és a benne hívó emberé.

Megtisztulni és erőt nyerni

Nincs számunkra nagyobb jótett bűneink eltörlésénél, mert ezzel megnyílik az út az Úr munkálkodására közöttünk. Ahol pedig Krisztust az ő hatalmával és kibeszélhetetlen szeretetével munkálkodni hagyják, ott a pokol kapui sem vesznek diadalt.

A bűneinktől való megtisztulás után erőt nyerünk Isten akaratának a megvalósítására. Megszűnünk kételkedni kegyelmének és hitünk erejének mindenre elégséges mivoltában. Egyre jobban belemélyülünk az Írásba, győzedelmünk biztos eszközébe. A pusztában a Sátánnal szembeni harcban Jézus nem a mennyen-földön egyedül neki adatott hatalmat használta fel, hanem a mindnyájunk számára késznél levő Írást.

A bűnbánat gyakorlásával két dolog megye: megvalljuk, beismerjük bűnös voltunkat Isten előtt, és ő Krisztus vérével elfedezi, be-

takarja bűnös múltunkat, mintha mi soha semmi bűnt nem követtünk volna el (H. Káté 60). Krisztus helyettünk odaáll Isten ítélőszéke elé, mert ő azokat ismeri igazán, akik őt elfogadják. Az Úr pedig az ő fiának áldozatáért igéje által újra és újra közli velünk kegyelmét.

Megújult élet

Áldott dolog az igének kettős hatásában részesülni. Egyfelől diagnózist végez bennünk, másfelől pedig a legcsodálatosabb terápiát nyújtja: a hit általi megigazulást, az ítélet alól való szabadulást, az Istennel való békességet. Az Istennel való békesség helyreállításának és megtapasztalásának az eredménye az új élet. Krisztusban újjáépül lerombolt életünk. Aki Krisztusban van, új teremtés az. A Krisztust elfogadók lesznek igazak Isten előtt, és feddhetetlenül tudnak járni az Úrnak minden parancsolatában.

A bűnbánati hetek arra is emlékeztetnek, hogy valami nincs rendben közöttünk és a mi Teremtőnk között. A drága alkalmak arra, hogy meghalljuk Isten nekünk szóló mondanivalóját, és mi erre válaszoljunk: hozzuk helyre a megromlott vagy valami miatt megszakadt kapcsolatot.

Szólj, Uram!

Vegyük komolyan az Istennel való békesség keresését, bűneink megvallását, megbánását és a bűnbocsánat elnyerésének szükségét. Úrvacsora előtt a bűnbánati héten levethetjük beszennyezett ruhánkat, és felölthetjük ama menyegzői ruhát, amely által helyünk lesz a nagy vendégségben.

A kiengeszteléshez két félre van szükség. Isten vár, hogy színe elé álljunk bűnbánatunkkal és bocsánatkérésünkkel. Halljuk meg a bűneset utáni embert kereső, őt látni és vele beszélni akaró Teremtő kiáltását: „Hol vagy, Ádám?”

Jöjjünk elő rejtekeinkből, és álljunk nagyheteink bűnbánati istentisztelein Isten elé, és mondjuk Sámuellel együtt: „Szólj, Uram, mert

udvarán is nagy a sürgés-forgás, Lázár Balázs lelkipásztor és Biró István küküllői esperes itt fogadja Kató Béla püspököt, aki a templom megújulása alkalmából tartott hálaadó istentiszteletre érkezett.

Az ígehirdetés során a püspök hangsúlyozta: megújulás csak akkor lehet, ha Jézus elfoglalja helyét a szívünkben. Sokak szerint nem volt Jézushoz illő cselekedet, amikor korbácsot vett a kezébe, ő azonban nem hitelen felindulásból tett így. A reformáció korában is – visszatérve a Szentíráshoz – aszerint akartak cselekedni, ahogy Isten parancsolta. A püspök szerint fontos, hogy a gyülekezet nem hagyta a 170 éves templom múzeumává válását. Az anyaszentegyház ugyanakkor nem templomokból áll, hanem a keresztyén emberek alkotják. Jézus pedig a bennünk lévő temp-

Bódás János

Advent

Te szörnyű, vajúdó idő,
ne szülj, ne szülj több rémet!
Most már tiszta örömmel is
legyen megáldva méhed!

Szülj halva minden szenvedélyt,
vad átkot, véres harcot,
fojtsd meg a bűnt, mi valaha
öledben megfogamzott.

Elég volt már a gyötrelmem,
elég volt már a vérből!
Napfényre vágyunk már a
gond fekete erdejéből!

– Te véres, vergődő szívünk,
ne szülj te sem több átkot,
öleld magadhoz boldogan
az embert s a világot!

Növeld, mi bennünk isteni,
s öld meg, mi bennünk állat,
hisz a dühös tusákba már
mindenünk belefáradt! –

Szüless meg bennünk, Tisztaság,
szüless meg bennünk, Béke!
S tedd kezedet a vad világ
lázás ütőerére.

Szüless meg bennünk, Szeretet,
te legszebb lelki virtus:
– a szívünk szomorú, beteg, –
Teremts bennünk új életet,
szüless meg bennünk, Krisztus!

hallja a te szolgád.” És ő kegyelmesen szól hozzánk: „megbocsáttattak a te bűneid, eredj el békességgel, többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod”.

(A szerző egyházkerületünk missziói előadója volt)

Jézus a bennünk levő templomot keresi

Megújult a nyárádmagyarósi templom

Újra teljes pompájában áll a nyárádmagyarósi közösség temploma, a kanyargós Felső-Nyárád menti úton is hirdeti Isten dicsőségét a 170 éves hajlék. A közösség két év alatt újjította meg a hajlékot, ezért adtak hálat ünnepi istentisztelet keretében.

Az őszi reggelben Nyárádmagyarós határában távolról fehérítő juhnyáj lelelésezik csendben. A településen már nincs ekkora nyugalom, ünneplőbe, székely ruhába öltözött fiatalok és idősek igyekeznek a templomba. A parókia

lomot keresi. A reformációban megtisztult az egyház, az emberek új életformát alakítottak ki maguknak, kiűzték a bálványokkal teli életformát, ahogy Jézus is kiűzte a bálványokat a jeruzsálemi templomból. A püspök szerint néha azért is üresek a templomaink, mert nem tudjuk kellőképpen megtisztítani azokat. A keresztyénség nagy vonzereje a reformáció korában az volt, hogy mindenki előtt nyitva álltak a kapuk. Az egyházak ma megpróbálnak politikailag korrektek lenni, holott van egy bibliai korrektségünk is, amelyet azonban nem hangoztatunk eleget. A reformáció a gyökerekhez tért vissza, a protestánsok megújították azt az egyházat, amelyet Jézus alapított. Ez azonban

(Folytatása a 6. oldalon)

Jézus a bennünk levő templomot keresi

(Folytatás az 5. oldalról)

nem azt jelenti, hogy mi vagyunk az üdvösség egyedüli letéteményesei.

Lázár Balázs lelkipásztor köszöntőjében elmondta: a 170 éves templom a Felső-Nyárád mente legnagyobb temploma, amelyet utoljára 1996-ban javítottak. A templom helyrehozatalát 2015-ben kezdték el a tetőszerkezet megerősítésével, majd 2016-ban folytatták a belső és külső javításokkal, kicserélték az ablakokat, megoldották a templom vízvezetését, kicserélték a csatornákat, beszerelték a hangosítást és az északai kivilágítást. A lelkipásztor hangsúlyozta: a közösségnek fontos a hajlék, ezért áldozatot is tudott hozni.

Szabó Zoltán főgondnok köszöntése után a nyárádszeredai Bocskai István Dalkör járult hozzá az ünnephez énekszóval, a gyerekek és az ifjúság szolgálata után Biró István esperes köszöntötte az egyházmegye nevében a gyülekezetet. Józsa Attila Zsolt baptista prédikátor köszöntőjében arról beszélt, hogy a templom arról árulkodik, hogy egy gyülekezetben van-e élet, hit, összefogás. Szabó László adventista



Fotók: Kiss Gábor

prédikátor azt kívánta a gyülekezetnek, hogy szüntelenül megújuló egyház legyenek. Kacsó Antal polgármester azt emelte ki, hogy a presbitérium egy emberként sorakozott fel lelkipásztora mögött, áldozatot vállaltak, mert felismerték, hogy a cél mindnyájukat szolgálja. A nyárádmagyarósi közösség testvérgyülekeze-

tének levelét Lázár Balázs lelkipásztor olvasta fel, majd a közösség nevében Moga Margit mondott beszédet, amelyben hangsúlyozta, mekkora öröm a nyárádmagyarósiak számára ez az ünnep.

Kiss Gábor

Az élő víz nem apad ki

Új köntösben a mosoni templom

Rögös, poros út vezet a főutaktól távol eső Székelymosonba, ahol alig 30 református él. A székelytompai missziós egyházközség öt gyülekezete közül ez az egyik. A közelmúltban a kis közösség temploma annyira megtelt, hogy volt, aki állva hallgatta végig az istentiszteletet.

Bár a székelymosoniak tudják, milyen amikor autók hada lepi el a települést, mégis különleges alkalom volt a kicsi gyülekezet templomának megújítása. A székelymosoni reformátusok hat év alatt kívül-belül megújították templomukat, hosszú utat jártak be, hogy méltóképpen megköszönhessék Istennek és a támogatóknak az elkészült munkát.

A székelytompai parókia körül már kora reggel nagy volt a sürgés-forgás, presbiterek, nőszövetségi tagok az utolsó simításokat végezték, hogy ne csak a közeli településen megtartott hálaadó istentisztelet legyen ünnepélyes, hanem az utána következő közös ebéd is. Kató Béla püspököt itt, az anyaegyházközség parókiájában fogadta és köszöntötte Biró István esperes és Gáspár István lelkipásztor, majd innen vonultak tovább a székelymosoni templom székely kapujához. Szalagvágás után a templom udvarán állók sorban vonultak be a templomba, amely épphogy be tudja fogadni az ünneplő tömeget.

Kató Béla püspök a Zsolt 42,3–4 alapján hirdette az ígét. Prédikációjában arra hívta fel a figyelmet, hogy nem minden zoltár a hálaadásról szól, van olyan, amelyik a várakozás-

ról, vágyakozásról beszél. Istennel találkozni pedig olyan, mint a szarvas szomja. A püspök szerint az epekedés fogalma a ma embere számára sokszor ismeretlen. Olyanok lettünk, mint a kisgyermek, akik azonnal akarunk mindent. Ha nem szomjúhozunk az élő Isten után, akkor nem fogunk betelni vele. Aki csak csipeget, az soha nem fogja megismerni az élő Istent, az Úr ugyanis csak akkor nyilvánul meg előttünk teljességében, ha állandó részévé tesszük az életünknek. Nevelni kell önmagunkat az útra, hogy

den tagja ugyanolyan fontos, így a missziós egyházközségek kicsi gyülekezetei is ugyanolyan fontosak az egyház számára, mint a nagyok. Veress László egyházmegyei főgondnok szerint Isten segítségével a kicsi, de élni akaró gyülekezetek is csodára képesek, ugyanakkor azt kívánta, hogy a külső megújulás váljon a belső megújulás mintájává.

Gáspár István lelkipásztor a templom rövid történetét ismertette. A székelymosoni templomot 236 éve építette Toldalagi Krisztina és Halter Zsigmond. A templom felújítása 2008-ban kezdődött, ekkor készültek el a templom felmérésére vonatkozó tanulmányok. A javítási tervet a Maros Megyei Tanács és a nyárádszeredai önkormányzat segítségével finanszírozta a gyülekezet. A tényleges munkálatok 2011-ben kezdődtek el, a restaurálás folyamán megújult a templom külseje, belseje, tetőszerkezete és a tornya is. Mivel a gyülekezet nem tudta volna önerőből állni a templom javításának költségeit, pályázatok útján igyekeztek pótolni a hiányt: mind a román, mind a magyar kormány támogatta a munkálatokat, amelyek összesen 196 000 lejbe kerültek.

Szabó Árpád, a Maros Megyei Tanács volt alelnöke köszöntőjében hangsúlyozta, hogy templomaink mindig megmaradásunk és hitünk bástyái voltak, ezért is tartották fontosnak a restaurálás támogatását. Tóth Sándor, Nyárádszereda polgármestere szerint az ünnep üzenete az, hogy e kis közösségnek is van jövője. Keresztes Géza műépítész szerint azért kell templomokat felújítani, mert így tudjuk megmutatni, hogy van és lesz történelmünk.

K. G.



ne az úton fogyasszuk el azt a vizet, amivel az út végén telhetünk be. Ha Istenre szomjúhozunk, nem lehetünk türelmetlenek, felszínesek. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy Isten forrása, az élő víz soha nem apad ki, ezért az egyház sem lehet ciszternában tárolt víz, az egyháznak a tiszta forrást kell kínálni.

Igehirdetés után a nyárádszeredai Bocskai István Dalkör szolgált. Biró István esperes köszöntőjében arra emlékeztetett, hogy a test min-

ÖRÖMÖNDŐ

G Y E R M E K R O V A T

Kedves Gyermek!



Képzeljétek el, mi lenne, ha nem lennének nevek. Micsoda összevisszaság lenne! Az emberek nem tudnának a nevünkön szólítani.

A nevek fontosak. A szülők általában sokat gondolkodnak azon, hogy milyen nevet adjanak gyermekeiknek. A névről gyakran már jóval a születés előtt döntenek.

A neveknek jelentésük van. Jézus neve is jelent valamit. Erről a névről már majdnem hétszáz évvel az Úr Jézus születése előtt döntés született. Az Ézsaiás próféta könyve 7. részének 14. versében a következőket olvashatjuk: „Ezért maga az Úr fog nektek jelt adni: Íme egy fiatal nő teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuelnek nevezik el.”

Az Úr anyaga megjelent Józsefnek álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megsza-

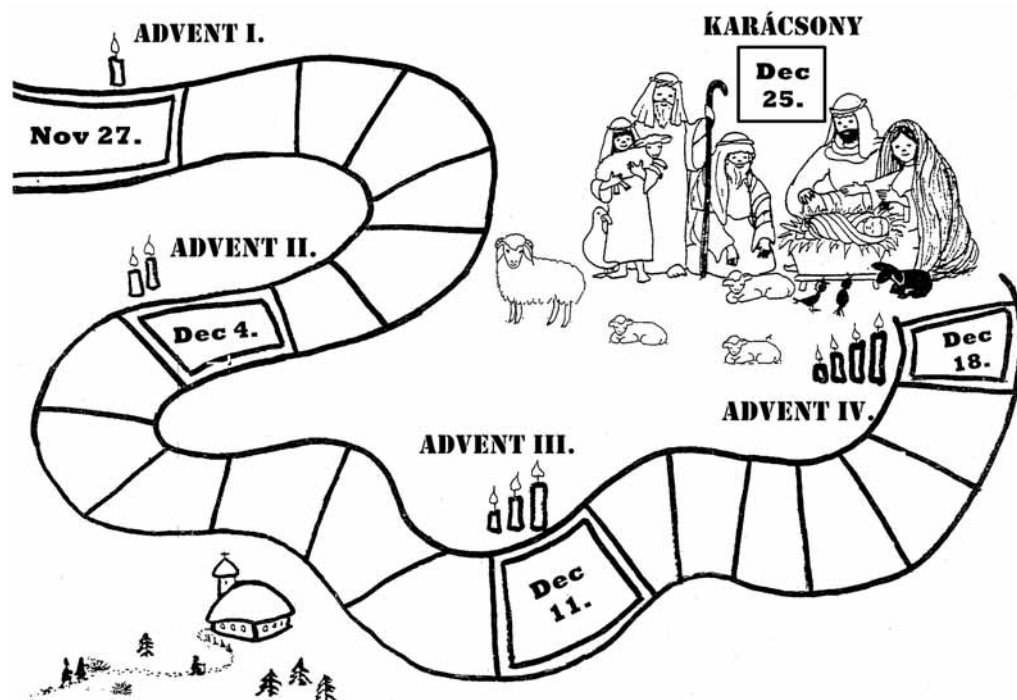
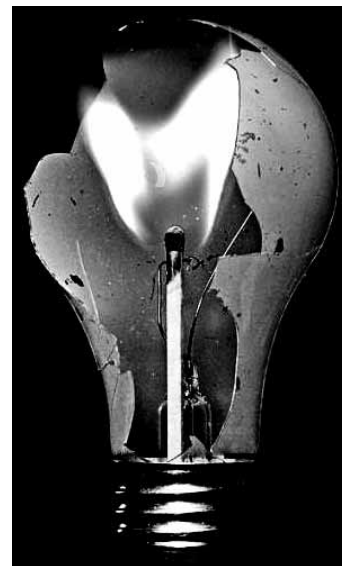
badítani népét bűneiből. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: »Íme a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezik majd« – ami azt jelenti: Velünk az Isten.” (Mt 1,20–23)

Immánuel = Velünk az Isten – ezt jelenti az Úr Jézus neve. Csodálatos név ez! Nem vagyunk egyedül, Isten velünk van. Ő végtelenül szeret minket. Annyira szeret, hogy nem hagyott bennünket egyedül ezen a világon, hanem emberré lett. Az Úr Jézus Istentől jött, és Máriától született. Ember és Isten volt egyszerre. Ez abban is megmutatkozik, hogy büntelen volt.

Advent és karácsony idején mindenfelé kigyúlnak a fények. A házak ablakait és az utcákat színes lámpafüzérek díszítik. Az üzletek tarka neonfényrel reklámozzák áruikat a kirakatokban.

Amikor Thomas Alva Edison 1878-ban feltalálta a villanykörtét, az csodálatos felfedezés

volt. Mi is tehetünk hasonló, nagy és fontos felfedezést. Az Úr Jézus azt mondja magáról: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)



Mindannyiunknak szükségünk van Jézus Krisztusra az életünkben, hiszen bűneink miatt „sötétség” van bennünk. Ha szeretjük az Úr Jézust, ha hiszünk benne, ha megvalljuk neki bűneinket, és befogadjuk Őt az életünkbe, akkor „világos” lesz bennünk is. Ez sokkal fontosabb, mint a legszebb kivilágítás!

Boldog advent...

A Máté evangéliuma 5. részének 3–10. versei alapján rakjátok sorba a boldogmondásokat. Majd a zárójelekben lévő betűket olvassátok össze!

- Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. (U)
- Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. (É)
- Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. (I)
- Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek. (Á)
- Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. (N)
- Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. (L)
- Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. (M)
- Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet. (M)

• **Bethlen Miklósról emlékeztek.** Az erdélyi protestáns államférfi, kancellár és emlékiró halálának 300. évfordulójára emlékeztek a közelmúltban Bethlenszentmiklóson. Az ökumenikus istentisztelet után a református templom előtt kopjafát avattak, majd az unitárius templomban folytatódott az ünnepély, ahol Albert András lelkipásztor tartott előadást Bethlen Miklósról.



• **A család hitvalló napja.** Immár harmadik alkalommal találkoztak a Székelyudvarhelyi Református Egyházmegye gyülekezetei. A lassan hagyományosnak mondható egyházmegyei találkozó helyszíne a székelyudvarhelyi-belvárosi templom volt, ahol mintegy negyven gyülekezet képviseltette magát. Az idei találkozás tematikája a keresztyén családmódel, valamint a család mint közösségi megtartóerő köré csoportosult. A jelenlevők *Család, hit, siker* címmel érdekesítő előadást hallgathattak, amelyet Balczó András három-

szoros olimpiai, tízszeres világbajnok öttusázó, a nemzet sportolója tartott. Az előadást követően a kerek évfordulós házaspároknak emléklapokat adtak át. Előbb egy imádságos fogadalomtételre került sor, melyet Gede Ildikó lelkipásztor vezetett, majd Kántor Csaba esperes mondott áldást.

• **Lelkészeiktatás Küküllőalmáson.** Ünnepi istentisztelet keretében iktatta be hivatalába Hajdú Nagy István lelkipásztort Szegedi László missziói előadó. Igehirdetés után Magyarország csikszeredai főkonzulátusáról Kőrösi Viktor Dávid konzul szólt az egybegyűltekhez, majd a Diaszpóra Alapítvány részéről Vetési László elnök mondott köszöntőbeszédet, ezt követően pásztorbotot nyújtott át, mert a „pásztoroknak kell



Hajdú Nagy István (jobbra) átveszi a szimbólumokat

legyen” botja. A gondnokokkal együtt ezzel kell terelgetni és fegyelmezni, a gyülekezetek fiataljait kirándulni vinni, végül pedig legyen mire támaszkodni öregkorban – fogalmazott Vetési László.

Új imaház Kundon

Tízéves álma teljesült a 40 lelkes közösségnek Kundon: a közelmúltban Kató Béla püspök jelenlétében felavatták az imaházat és a hozzá tartozó haranglábat. Az ünnepi istentisztelet alkalmával Nyíri Hunor gógáni lelkipásztor elmondta, Kundon 30 éve van gyülekezet, a beköltözöttek miatt azonban a református közösség egyre gyarapodott. 2003-ban, Császár Béla lelkipásztor szolgálata idején a gyülekezet úgy döntött, megvásárolja azt a házat, amelyben ma az imaház működik, majd önerőből elkezdtek a felújítását. Elsőként a férdfidálda kántálásából összegyűjtött pénz állt a gyülekezet rendelkezésére, de a gógáni anyaegyházköztség jelentős hozzájárulásával, a Maros Megyei Tanács és más adakozók tá-



Fotó: Kiss Gábor

mogatásával sikerült az épület kijavitása. Nyíri Hunor megemlítette azt is, hogy a gyülekezet tagjai is kivették a részüket a munkából, több alkalommal közmunkával segítettek, hogy az imaház időben elkészüljön.

Az ünnepségen Biró István esperes arra emlékeztette a gyülekezetet, hogy ha az imaházat megtöltik lélekkel, akkor az Isten házává válik. Köszöntőt mondott Császár Béla, a gyülekezet volt lelkipásztora, a környékbeli lelkipásztorok nevében Fehérvári Bálint bonyhai lelkész, majd Varga Edömér alpolgármester, Nagy Márton gondnok és Veress László egyházmegyei gondnok is szóltak az egybegyűltekhez. A hálaadó istentisztelet után leplezték le azt a táblát is, amely hirdeti: Kundon a reformátusok imaházban dicsérik Istent.

Álláshirdetés

A Medgyesi Református Egyház presbitériuma kántort keres a gyülekezet megüresedett állásának betöltésére. A presbitérium olyan kántorok jelentkezését várja, akik szakmájukat szeretik, jó közreműködő készséggel rendelkeznek, és az egyház ügyét szívügyüknek tekintik.

Jelentkezni december 23-ig lehet az alábbi elérhetőségeken: 0752-290019 vagy medgyes_reform@yahoo.com

A reformáció lényege az igehirdetés

Lelkészerterkezet a Kézdi-Orbai Ref. Egyházmegyében

A Benke-kúria Gábor Áron-terme adott helyet a negyedévente szervezett egyházmegyei lelkészerterkezetnek. Bardócz Csaba elnök köszöntötte az egybegyűltek, majd Nagy István Zoltán kommandói lelkipásztor hirdette az igét. Istentisztelet után Buzogány Dezső teológiai tanár a reformációról tartott érdekesítő előadást, más szemszögből világítva meg a sokszor félretárgyalt folyamatot az egyház történetében. Szó volt arról, hogy mi nem a reformáció: nem hitújítás, mert a hitet nem lehet újítani, nem vallási köntösbe bújtatott osztályharc, nem a reneszánsz humanizmus győzelme az egyház felett, nem mozgalom. A reformáció lényege az igehirdetés. Hozadéka azonban rengeteg van: az egységes magyar irodalmi nyelv kialakulása, a Biblia „népkönyvvé” lett, ami sokszor az iskolai oktatásba is belekerült: mivel nem voltak nyomtatott könyvek, így ebből tanulták a betűvetést a gyermekek. A 16. század végére 250 egyházi iskola működött Magyarországon. Addig is voltak iskolák, de az áttörést az oktatás rendszerezése jelentette.

Az előadás megbeszélése során többek között szó esett a kezdeti konzisztóriumokból kialakult presbitériumról, az ellenreformációról, az egyházfegyelemlről.

B. E.



Úrvacsorai kelyhek készítésével és egyházi tárgyak restaurálásával foglalkozom. Elérhetőségek: 0264-433241; 0765-128601.

Imrei Imre ötvösmester, Kolozsvár

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.



Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán